

[Christmas Møller.]

det har ogsaa tidligere, end det ærede Medlem Hr. Drachmann nævnte det, været et Spørgsmaal, man har overvejet. Vi vil ogsaa have det Spørgsmaal nøje undersøgt, om Smørrets Opbevaring i Kølehus og Datomærkningen af det er to Ting, der kan forenes. Det ærede Medlem Hr. Kyed var lidt inde paa dette Spørgsmaal om Bevaringen af Smørret og mente, vi var noget tilbage med Hensyn til Formen derfor. Det ærede Medlem fremdrog det Spørgsmaal, om man skal opbevare det i Kølehus eller benytte andre Former, som man anvender i andre Lande, Opbevaring i iltfattige Rum o. s. v.

Men vi kan ikke se rettere, end at det vilde være meget rimeligere og en meget bedre Erhvervsforanstaltning, en Foranstaltning, der vel vilde give Befolkningen en øget Udgift, men ogsaa give den noget for den, at iblande Smør i Margarinen. Naturligvis kan man gøre op, at den vilde blive bekosteligere, men det vilde dog ikke være anderledes, end at den yderligere Bekostning fik man ogsaa noget for, idet Margarine, hvori der var iblandet Smør, vilde blive et bedre Produkt end det, man nu anvender.

Det siges jo, at der er mere Glæde over een Synder, som omvender sig, end over os 99, som ikke har Omvendelse behov, og jeg understreger gerne, at Landbrugsministerens Tale gav Udtryk for en ændret Indstilling. Jeg synes blot, at Ministeren er lidt tung i det, hvad Lovforslagene viser, jeg synes, han er sendrægtig. De Tal, der foreligger, og som jeg kun har villet nævne nogle faa af for ikke at trætte for meget, hele det Talmateriale, som Offentligheden kender, viser med tilstrækkelig Tydelighed den Ulighed, der er i Behandlingen af denne den vigtigste Produktionsgren ikke blot for selve Landbrugserhvervet, men for hele det danske Samfundsmaskineri, og den Behandling, man giver andre Erhvervs-grene her i Landet. Man vil derfor kunne forstaa, at vi mener, at man fra Ministerens Side og fra Ministeriets Side kun har gjort en eneste Ting, som der maaske, saaledes som de Herrers Indstilling er, er saa meget, der taler for: Nu skinner Solen, nu kommer glade Dage paa den ene og den anden Maade, Festligheder o. s. v., og saa kaster man en lille Luns ud. I tre Fjerdingaar skal dette have Lov til at gælde — et prægtfuldt Vidnesbyrd om Regeringens manglende økonomiske Politik!

Aage Fogh: Jeg skal tillade mig til Indledning at gøre et Par Bemærknin-

ger i Tilknytning til de to foregaaende Talere.

Det forbavser mig noget, at det ærede Medlem Hr. Kyed begyndte med at sige, at det foreliggende Lovforslag kunde tages som Bevis for, at Regeringen ikke forstod Landbrugets Stilling, idet dette Lovforslag ikke løste den Krise, der i Øjeblikket herskede i Landbruget. Jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Kyed meget vel har set, at dette Lovforslag aldrig har givet sig ud for at ville løse den samlede Landbrugskrise, men derimod kun giver sig ud for at ville hjælpe paa et begrænset Omraade, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Kyed har lagt Mærke til, at den højtærede Landbrugsminister i sin Forelæggelsestale i Gaar udtrykkelig i sine afsluttende Bemærkninger gjorde opmærksom paa, at der maatte følge noget efter dette. Jeg kan heller ikke undlade en Bemærkning om, at det efter mit Skøn i og for sig ikke tilkommer en Venstre-mand at gøre disse Bemærkninger, idet det i hvert Fald er en Kendsgerning, at det var Venstre, der ved sin Afstemning i Landstinget i 1934 hindrede, at Foranstaltninger kunde gennemføres, som i meget væsentlig Grad vilde have medvirket til at afhjælpe Landbrugskrisen. (*Afbrydelse:* Hvad siger Hassing-Jørgensen). Ja, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen siger et og andet, som ikke jeg skal svare paa, men det kan de ærede Medlemmer ellers spørge ham selv om.

En anden Paastand, det ærede Medlem Hr. Kyed fremsatte, vil jeg ogsaa gerne have Lov til at betragte lidt nærmere. Det ærede Medlem sagde, at det var Valutapolitikken her i Landet, der var Skyld i Landbrugskrisen. Hvis det skulde være rigtigt, at det var Valutapolitikken, der havde Hovedansvaret for den kriseagtige Tilstand inden for Landbruget, saa maatte jo i hvert Fald andre Lande, der i nogenlunde samme Udstrækning som Danmark giver sig af med at producere Fødevarer, have gode Tider. Men det ved det ærede Medlem Hr. Kyed lige saa vel som alle vi andre, at i alle Lande Verden over er Forholdet det, at Produktionen af Fødevarer kræver Støtte fra Samfundets Side paa samme Maade som her i Landet. Det kan altsaa ikke udelukkende være Valutapolitikken, der er Skyld i den Krise, Landbruget nu er ude i.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Kyed, at den tidligere Smørordning nedsatte Forbruget, og det skal jeg ikke modsige. Desværre var det saadan, at den tidligere